

[Christmas Møller.]

Partipolitik, saaledes som den i Øjeblikket er det.

Jeg vender mig derefter med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen omtalte den nuværende Statsministers Kriseprogram af 1927, det var dengang, Millionerne svulmede — hvis jeg ikke husker fejl, var det 121¼ Mill. Kr., som det daværende ærede Medlem Hr. Stauning vilde stille til Raadighed. Det var 50 Mill. Kr. til Eksportkreditter, det var 20 Mill. Kr. til Teknikkens Fremme, det var 8 Mill. Kr. paa anden Maade til Haandværks- og Industrilaan; og med andre Ting blev det hele 121¼ Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skulde summere op, hvad der er givet paa disse forskellige Konti siden 1927, saa vil han se, at det var saamænd et meget blegt Forslag, som blev stillet dengang. Saa vilde det ærede Medlem se, at Eksportkreditten, som dengang var paa 50 Mill. Kr., er blevet til adskillige Gange 50 Mill. Kr. siden. Jeg ved ikke nøje, hvor meget Eksportkreditten er i Dag, men jeg ved, at den maa være adskillige Gange 50 Mill. Kr., naar man tager Laan, som er endt, og nye Laan, som er givet, og jeg spørger: Har vi ikke været med til det? — Eller Laan til Haandværkere og industridrivende — har vi ikke været med til dem? — Eller Propaganda paa den ene eller den anden Maade for adskillig Eksport — har vi ikke været med til det?

Men det, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen tager fuldkommen fejl af, det, han skjuler og fordølger, er dette, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, den nuværende Statsminister og hele Socialdemokratiet i 1927 hæftede paa disse Foranstaltninger en Kontrol og et Indseende med de paagældende Erhvervsvirksomheder, som det ærede Medlem vidste og maatte vide, at Det konservative Folkeparti ikke vilde være med til, og som vi selv i den Situation, hvori vi befinder os i Dag, er stærke nok til at forhindre. Saa har man Lov til at sige, at enhver kan se, at der ikke var noget som helst andet end en politisk Begrundelse for Socialdemokratiet til at hæfte dette paa.

Og vil man ikke tro mine Ord — det vil det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen jo aabenbart ikke —, vil jeg raade det ærede Medlem til at gennemse en Tale, holdt af den højtærede Statsminister paa den socialdemokratiske Kongres eller Hovedbestyrelsesmøde — jeg tror ikke, jeg husker fejl i, at det er i Aar, men maaske er Talen fra

sidste Aar, men det kan altid blive opklaret, Indholdet husker jeg —, og da sagde den højtærede Statsminister, at der var jo en Del Røre om Toldpolitikken i 1927. Jeg tror jo heller ikke, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil modsige mig, naar jeg siger, at saadan helt god lige i Aarene forud var den ikke. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil modsige mig, naar jeg siger, at han mener om sig selv, at han var forud for sin Tid. Og hvad siger saa den højtærede Statsminister om Begivenhederne i 1927? Den højtærede Statsminister siger, at det lykkedes dem at lave et Forslag, saaledes at man kunde klare Tingene igen, saavel til frihandelsvenlig som til beskyttelsesvenlig Side. Det er ikke ordret citeret. (*Statsministeren* [Stauning]: Nej, det er langtfra!). Det dækker Mening. Den højtærede Statsminister begynder nu ogsaa at være med, og det kan jeg godt forstaa — jeg skal ogsaa nok faa Citatet frem til senere paa Aftenen, saa kan vi jo konferere det med Statsministeren. Men der er ikke den fjerneste Tvivl om det; Talen var givet i „Social-Demokraten“s Kronik.

Men jeg spurgte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen: Hvad i 1929? Hvad i 1930? Hvad i 1931? Hvorfor blev der overhovedet ikke foretaget noget gennem disse Aar? Paa dette Spørgsmaal svarede det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen overhovedet ikke. Derfor vil jeg sige, at den Debat, der er ført her, har været en nødvendig Debat, og jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at den vil blive ført mangfoldige Steder ud over Landet senere.

Jeg vil videre have Lov til at sige, at den Indstilling, som Partiet Venstre havde til denne Sag, maatte — saaledes som Venstre havde været primus motor i Sagen og havde haft Ansvaret gennem 3 Aar — føre til en skarp Debat, der angav, hvorledes Stillingen var. Dette er ligetil, thi det, Venstre gør i denne Situation — det viser det Indlæg, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup er kommet med —, er at løbe fra det Ansvaret, som Venstre i ganske særlig Grad havde i denne Sag. Det konservative Folkeparti kunde i Januar Maaned 1932 have frasagt sig Medansvaret; stærke Kræfter inden for mit Parti sagde, at saaledes som vor Toldpolitik og vor Handelspolitik var, var der god Anledning til at gøre det. Vi enedes om at gøre det modsatte for i Fællesskab at skabe den Politik, som paa dette det vigtigste økonomiske Omraade kunde bære Landet frem. Jeg har Lov til at henvise til den Forskel, der er mellem 1932 og i Dag.